

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Michala Mazance a Petra Mikeše v právní věci žalobkyně: **Mgr. K. B.**, zastoupená Mgr. Janem Švarcem, advokátem se sídlem Vodičkova 695/24, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky - krajská pobočka pro hlavní město Prahu**, se sídlem Domažlická 1139/11, Praha 3, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2020, čj. 3 A 237/2018-69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala k Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“) žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou se domáhala toho, aby žalovaný rozhodl o její žádosti o příspěvek na bydlení.

[2] Městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 4. 6. 2019, čj. 3 A 237/2018-43, protože dospěl k závěru, že řízení sice nebylo v dané době pravomocně skončeno, nicméně žalovaný nebyl nečinný a o žádosti žalobkyně rozhodl. Ministerstvo práce a sociálních věcí sice rozhodnutí žalovaného následně zrušilo, z hlediska posouzení žaloby se o nečinnost žalovaného nejednalo.

[3] Rozsudek žalovaného napadla žalobkyně kasační stížností, které Nejvyšší správní soud vyhověl rozsudkem ze dne 17. 2. 2020, čj. 8 Ads 194/2019-27, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že rozhodnutí, které žalovaný vydal, bylo nicotné, nebylo možno k němu přihlížet, a žalovaný tudíž byl nečinný.

[4] Poté, co se věc vrátila k dalšímu řízení městskému soudu, vzala žalobkyně žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný v mezidobí o žádosti meritorně pravomocně rozhodl.

[5] Městský soud v záhlaví uvedeným usnesením řízení zastavil. Protože žalobkyně vzala žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného a původně žalobu podala důvodně, uložil městský soud žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

[6] Proti tomuto usnesení městského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost. Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 28. 4. 2020, čj. 8 Ads 23/2020-8, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána, a uvede, co navrhuje (petit). Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 28. 4. 2020.

[7] Stěžovatel na výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, přičemž poslední den lhůty pro doplnění důvodů a petitu kasační stížnosti připadl na čtvrtek 28. 5. 2020.

[8] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze při jejich splnění může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[9] Podle § 37 odst. 3 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[10] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[11] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla přes výzvu předepsaným způsobem odstraněna, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[12] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že i kdyby nebyl dán výše uvedený důvod pro její odmítnutí spočívající v nedoplnění důvodů kasační stížnosti a petitu, musel by ji přesto odmítnout. V nyní posuzované věci kasační stížnost směřuje proti usnesení městského soudu, kterým bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby podle § 47 písm. a) s. ř. s. Jestliže žalovaný správní orgán (zde stěžovatel) podá proti takovému usnesení kasační stížnost, jedná se o kasační stížnost podanou osobou zjevně neoprávněnou. Taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) ve

spojení s § 120 s. ř. s. (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, čj. 9 Afs 271/2018-52).

[13] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. června 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu